

на своя животъ, той пада убитъ отъ братски куршуми. . . .

Каква бѣ тази злодѣйска ржка, която не трепна при спуска на смъртоносното оръжие? Каква бѣ тази душа, която рѣши да се отнеме единъ благъ и незаменимъ животъ?! . . .

Алеко прѣзъ 1896 год.

На 11-й май 1897 год. Алеко празнувалъ празника на Св. Кирилъ и Методий въ гр. *Пещера* съ единъ свой приятель. Заедно съ граждани, ученици и ученички се е веселѣлъ на на родното тържество. Денъ радостенъ и хубавъ, що пълни душата съ свѣтли надѣжди! Денъ за слава на просвѣтата и словото! . . .

Буйното хоро на ученици и граждани се свърши . . . Всички доволни се прибиратъ . . . Слънцето отдавна бѣ заходило и настана мрачината . . .